

مقایسه تنوع رنگ پریان میگوها (Anostraca : Fairy Shrimps) در رژیم های غذایی مختلف

مسعود صیدگر^۱، قباد آذری تاکامی^۲، سپیده رنجبر^۳، فرامرز سلطانی^۴

(۱) مرکز تحقیقات آرتمیای کشور (موسسه تحقیقات شیلات ایران) و عضو باشگاه پژوهشگران جوان

پست الکترونیکی مسئول مقاله: seidgar21007@yahoo.com

پریان میگوها ساکن آبگیرهای موقت بهاری بوده و به عنوان حیوانات تزئینی خانگی و همچنین غذای زنده برای تغذیه، افزایش رشد، ماندگاری و مقاومت لاروی گونه های آبریان بویژه تاس ماهیان، قزل آلا، خرچنگ دراز آب شیرین مطرح هستند. رنگ پریان میگوهای آبگیرهای بهاره استان آذربایجان شرقی در محیط طبیعی و در شرایط تغذیه با جیره های دستیبررسی گردید. نتایج نشان داد که رنگ پریان میگوها از یک آبگیر به آبگیر دیگر و هنگام تغذیه با جیره های مختلف متفاوت می باشد به طوری که رنگ پریان میگوها در آبگیرهای طبیعی از سفید شفاف تا شیری و نارنجی مایل به قهوه ای متغیر بود و هنگام تغذیه با مخمر و آرد نانوائی به رنگ سفید شفاف و هنگام تغذیه با جلبک سندسموس به رنگ سبز پررنگ و پس از تغذیه با کود حیوانی، جلبک سندسموس و مخمر به رنگ سبز مایل به قهوه ای تا قرمز تغییر می یافت. رنگ بدن پریان میگوها ناشی از نوع و رنگ غذای مصرفی و رنگدانه های موجود در بدن آنها است. در سخت پوستان کاروتنو پروتئین ها و رنگدانه ملانین، الگوی خارجی رنگ حیوانات را تعیین می نمایند. کاروتنو پروتئین ها در بی مهرگان اعمال مختلفی از جمله محافظت، رنگ، حساسیت به نور و فعالیت های آنزیمی را انجام میدهند، بنابراین تنوع رنگ مشاهده شده در پریان میگوها می تواند به دلیل تنوع رژیم غذایی و رنگدانه های موجود در آنها باشد.

کلمات کلیدی: پریان میگوها، تنوع رنگ، رژیم غذایی